

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/768 z dnia 11 maja 2015 r. rozszerzające stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) na nieuczestniczące państwa członkowskie 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/769 z dnia 12 maja 2015 r. zmieniające po raz 231. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida 3
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/770 z dnia 13 maja 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 5

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/771 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w odniesieniu do zmiany załącznika III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do tej umowy 7
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/772 z dnia 11 maja 2015 r. ustanawiająca Komitet ds. Zatrudnienia i uchylająca decyzję 2000/98/WE 12
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/773 z dnia 11 maja 2015 r. ustanawiająca Komitet Ochrony Socjalnej i uchylająca decyzję 2004/689/WE 16

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/774 z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2015/10) 20
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do Protokołu dodatkowego do Umowy w sprawie handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 117 z 8.5.2015) 25

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/768

z dnia 11 maja 2015 r.

rozszerzające stosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) na nieuczestniczące państwa członkowskie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 352,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 ⁽¹⁾, które ustanawia program Perykles 2020 i zastępuje program Perykles ustanowiony decyzją Rady 2001/923/WE ⁽²⁾, przewiduje, że ma ono zastosowanie w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami. Art. 139 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że środków dotyczących używania euro, o których mowa w art. 133 Traktatu, nie stosuje się do państw członkowskich objętych derogacją.
- (2) Jednakże wymiana informacji i personelu oraz działania pomocowe i szkoleniowe realizowane w ramach programu Perykles 2020 powinny być jednolite w całej Unii; w związku z tym należy podjąć konieczne kroki, aby zapewnić taki sam poziom ochrony euro w państwach członkowskich objętych derogacją.
- (3) Stosowanie rozporządzenia (UE) nr 331/2014 należy zatem rozszerzyć na państwa członkowskie inne niż uczestniczące państwa członkowskie określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 974/98 ⁽³⁾ (zwane dalej „nieuczestniczącymi państwami członkowskimi”).
- (4) Należy zapewnić płynne przejście bez przerwy pomiędzy programem Perykles a programem Perykles 2020 i dostosować okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia do rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r.,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) i uchylające decyzje Rady 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE i 2006/850/W (Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony EUR przed fałszowaniem (program Perykles) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Stosowanie rozporządzenia (UE) nr 331/20124 rozszerza się na państwa członkowskie inne niż uczestniczące państwa członkowskie określone w art. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 974/98.
2. Właściwe organy krajowe państw członkowskich, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uznawane za organy kwalifikujące się do otrzymania finansowania w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (UE) nr 331/2014.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2015 r.

W imieniu Rady
J. DŪKLAVS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/769**z dnia 12 maja 2015 r.****zmieniające po raz 231. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 30 kwietnia 2015 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu sześciu osób fizycznych z listy osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujące wpisy:

- a) „Riadh Ben Belkassem Ben Mohamed **Al-Jelassi**. Adres: Włochy. Data urodzenia: 15.12.1970 r. Miejsce urodzenia: Al- Mohamedia, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: L276046 (tunezyjski paszport wydany dnia 1.7.1996 r., utracił ważność dnia 30.6.2001 r.). Inne informacje: a) nazwisko matki: Reem Al-Askari; b) członek Tunezyjskiej Grupy Kombatantów. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 3.9.2002 r.”;
- b) „Samir Abd El Latif El Sayed **Kishk** (alias Samir Abdellatif el Sayed Keshk). Data urodzenia: 14.5.1955. Miejsce urodzenia: Gharbia, Egipt. Obywatelstwo: egipskie. Inne informacje: Deportowany z Włoch do Egiptu w dniu 2.7.2003. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 3.9.2002.”;
- c) „Al-Azhar Ben Mohammed Ben El-Abed **Al-Tlili** (alias Lazar Ben Mohammed Tlili). Adres: Via Carlo Porta 97, Legnano, Włochy. Data urodzenia: 26.3.1969 r. Miejsce urodzenia: Feriana, Al-Kasrain, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: M 351140 (tunezyjski paszport, który utracił ważność 16.6.2005 r.). Dodatkowe informacje: a) włoski numer identyfikacji podatkowej: TLLLHR69C26Z352G; b) zwolniony z więzienia we Włoszech w dniu 15.1.2007 r.; c) nazwisko matki: Essayda Bint Salih Al-Tlili. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 3.9.2002 r.”;
- d) „Faouzi Ben Mohamed Ben Ahmed **Al-Jendoubi** (alias a) Jendoubi Faouzi, b) Said, c) Samir). Data urodzenia: 30.1.1966. Miejsce urodzenia: a) Tunis, Tunezja; b) Maroko. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: K459698 (tunezyjski paszport wydany dnia 6.3.1999, utracił ważność dnia 5.3.2004). Dodatkowe informacje: a) nazwisko matki: Um Hani al-Tujani; b) zakaz wjazdu do strefy Schengen; c) w czerwcu 2002 r. uznany przez władze włoskie za niemożliwego do odnalezienia. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003 r.”;
- e) „Ahmed Hosni Rarrbo (alias a) Rarrbo Abdallah, b) Rarrbo Abdullah, c) Rarrbo Ahmed Hosni). Adres: Algieria. Data urodzenia: 12.9.1974 r. Miejsce urodzenia: a) Bologhine, Algieria; b) Francja. Obywatelstwo: algierskie. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003 r.”;
- f) „Najib Ben Mohamed Ben Salem **Al-Waz** (alias a) Ouaz Najib, b) Ouaz Nagib). Adres: Via Tovaglie Number 26, Bolonia, Włochy. Data urodzenia: 12.4.1960. Miejsce urodzenia: Al Haka'imah, Governorate of Mahdia, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: K815205 (tunezyjski paszport wydany dnia 17.9.1994, utracił ważność dnia 16.9.1999). Dodatkowe informacje: a) imię matki: Salihah Amir. b) zakaz wjazdu do strefy Schengen. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/770**z dnia 13 maja 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	83,5
	MA	93,0
	MK	106,3
	TR	69,0
	ZZ	88,0
0707 00 05	AL	36,9
	EG	191,6
	MK	32,3
	TR	102,3
	ZZ	90,8
0709 93 10	MA	110,7
	TR	118,8
	ZZ	114,8
0805 10 20	EG	45,4
	IL	70,7
	MA	53,2
	MO	59,6
	ZA	60,1
0805 50 10	ZZ	57,8
	MA	83,0
	TR	102,4
0808 10 80	ZZ	92,7
	AR	99,8
	BR	93,5
	CL	119,0
	MK	28,2
	NZ	174,5
	US	179,5
	ZA	117,6
ZZ	116,0	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/771

z dnia 7 maja 2015 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, w odniesieniu do zmiany załącznika III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do tej umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46, 53 i 62, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽¹⁾ („umowa”) została podpisana w dniu 21 czerwca 1999 r. i weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Zgodnie z art. 18 umowy zmiany do załącznika III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do umowy przyjmuje się w drodze decyzji Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 14 umowy („Wspólny Komitet”).
- (3) W celu zachowania spójnego i właściwego stosowania aktów prawnych Unii oraz uniknięcia trudności administracyjnych – i ewentualnie problemów prawnych – należy zmienić załącznik III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do umowy, tak aby uwzględniał on nowe akty prawne Unii, do których umowa w dotychczasowym brzmieniu się nie odnosi.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do zmiany załącznika III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do umowy.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 14 Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób („Wspólny Komitet”) w odniesieniu do zmiany załącznika III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do tej umowy, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii w ramach Wspólnego Komitetu mogą, bez konieczności przyjmowania kolejnej decyzji Rady, uzgodnić niewielkie zmiany techniczne w projekcie decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6.

Artykuł 2

Po przyjęciu decyzja Wspólnego Komitetu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 maja 2015 r.

W imieniu Rady
E. RINKĒVIČS
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU NR .../2015

ustanowionego na mocy art. 14 Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób

z dnia ...

zmieniająca załącznik III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do tej umowy

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽¹⁾ („umowa”), w szczególności jej art. 14 i 18,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Umowa została podpisana w dniu 21 czerwca 1999 r. i weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Załącznik III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do umowy został zastąpiony decyzją nr 2/2011 Wspólnego Komitetu UE–Szwajcaria ⁽²⁾; załącznik ten należy zmienić w taki sposób, aby uwzględnił on nowe akty prawne przyjęte od tego czasu przez Unię Europejską i Szwajcarię,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do umowy wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję sporządzono w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia przez Wspólny Komitet.

Sporządzono w ...

*W imieniu Wspólnego Komitetu
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 277 z 22.10.2011, s. 20.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule „SEKCJA A: PRZEDMIOTOWE AKTY PRAWNE” w pkt 1a dodaje się tirety w brzmieniu:

- „— rozporządzenie Komisji (UE) nr 623/2012 z dnia 11 lipca 2012 r. zmieniające załącznik II do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 180 z 12.7.2012, s. 9),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie o wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 2005/36/WE stowarzyszeniach lub organizacjach zawodowych, które spełniają warunki art. 3 ust. 2 (Dz.U. C 182 z 23.6.2011, s. 1),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) (Dz.U. C 183 z 24.6.2011, s. 1),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) (Dz.U. C 367 z 16.12.2011, s. 5),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) (Dz.U. C 244 z 14.8.2012, s. 1),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) (Dz.U. C 396 z 21.12.2012, s. 1),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) (Dz.U. C 183 z 28.6.2013, s. 4),
- komunikat Komisji – Zawiadomienie w sprawie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji – dyrektywa 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (załącznik V) (Dz.U. C 301 z 17.10.2013, s. 1)”;

2) w pkt 1g dodaje się pozycje w brzmieniu:

„Kraj	Tytuł
Onkologia kliniczna Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Szwajcaria	Medizinische Onkologie Oncologie médicale Oncologia medica
Kraj	Tytuł
Genetyka kliniczna Minimalna długość szkolenia: 4 lata	
Szwajcaria	Medizinische Genetik Génétique médicale Genetica medica”

3) w pkt 1g pozycja dotycząca rubryki „Medycyna ogólna” otrzymuje brzmienie:

„Kraj	Tytuł
Medycyna ogólna (chorób wewnętrznych) Minimalna długość szkolenia: 5 lat	
Szwajcaria	Allgemeine Innere Medizin Médecine interne générale Medicina interna generale”

4) w pkt 1i dodaje się pozycję w brzmieniu:

„Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Tytuł zawodowy	Data odniesienia
Szwajcaria	3. Diplomierte Pflegefachfrau HF, diplomierter Pflegefachmann HF Infirmière diplômée ES, infirmier diplômé ES Infermiera diplomata SSS, infermiere diplomato SSS	Höhere Fachschulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles supérieures qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole specializzate superiori che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Pflegefachfrau, Pflegefachmann Infirmière, infirmier Infermiera, infermiere	1 czerwca 2002 r.”

5) w pkt 1m tabela otrzymuje brzmienie:

„Kraj	Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji	Organ wydający dokument	Tytuł zawodowy	Data odniesienia
Szwajcaria	1. Diplomierte Hebamme Sage-femme diplômée Levatrice diplomata	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Hebamme Sage-femme Levatrice	1 czerwca 2002 r.”
	2. [Bachelor of Science [Name of the UAS] in Midwifery] Bachelor of Science HES-SO de Sage-femme (Bachelor of Science HES-SO in Midwifery) Bachelor of Science BFH Hebamme (Bachelor of Science BFH in Midwifery) Bachelor of Science ZFH Hebamme (Bachelor of Science ZHAW in Midwifery)	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Hebamme Sage-femme Levatrice	1 czerwca 2002 r.”

DECYZJA RADY (UE) 2015/772**z dnia 11 maja 2015 r.****ustanawiająca Komitet ds. Zatrudnienia i uchylająca decyzję 2000/98/WE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 150,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 5 Traktatu stanowi, że Unia podejmuje środki w celu zapewnienia koordynacji polityk zatrudnienia państw członkowskich w celu wzmocnienia ich efektywności poprzez rozwijanie skoordynowanych strategii na rzecz zatrudnienia;
- (2) Tytuł IX części trzeciej Traktatu ustanawia procedury, poprzez które państwa członkowskie i Unia powinny działać w celu wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wykwalifikowanych i wyszkolonych pracowników posiadających zdolność dostosowywania się i reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy.
- (3) Wypełniając swoje zadania, które obejmują doradzanie i uczestniczenie w przygotowywaniu prac Rady i Komisji, Komitet ds. Zatrudnienia (zwany dalej „Komitetem”) powinien przyczyniać się do zapewniania, by europejska strategia zatrudnienia, koordynacja polityki makroekonomicznej oraz proces reformy gospodarczej były określane i wdrażane w sposób spójny i wzajemnie się wzmacniający.
- (4) Komitet powinien ściśle współpracować z partnerami społecznymi, w szczególności z tymi, którzy są reprezentowani na trójstronnym szczycie społecznym ds. wzrostu i zatrudnienia, ustanowionym decyzją Rady 2003/174/WE ⁽¹⁾.
- (5) W swoich konkluzjach z dnia 27–28 czerwca 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że należy wzmocnić wymiar socjalny Unii Gospodarczej i Walutowej. Na początek istotne znaczenie ma lepsze monitorowanie i uwzględnianie sytuacji społecznej oraz na rynku pracy w ramach Unii Gospodarczej i Walutowej, zwłaszcza poprzez wykorzystanie stosownych wskaźników społecznych i stosownych wskaźników zatrudnienia w ramach europejskiego semestru. Ważne jest także zapewnienie lepszej koordynacji polityki zatrudnienia i polityki społecznej, z pełnym poszanowaniem kompetencji krajowych.
- (6) W swoich konkluzjach z dnia 24–25 października 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że koordynacja polityki gospodarczej, zatrudnienia i socjalnej zostanie wzmocniona zgodnie z istniejącymi procedurami i przy pełnym poszanowaniu kompetencji krajowych. Rada Europejska wyraziła pogląd, że wymaga to więcej pracy, by wzmocnić współpracę między różnymi składami Rady z myślą o zapewnieniu spójności tych polityk zgodnie ze wspólnymi celami.
- (7) Niniejsza decyzja powinna odzwierciedlać rozwój europejskiego semestru i rolę Komitetu w tym procesie. W szczególności rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE ⁽²⁾ przewiduje, że Komitet Ekonomiczno-Finansowy, Komitet Polityki Gospodarczej, Komitet Zatrudnienia i Komitet Ochrony Socjalnej są w razie potrzeby konsultowane w ramach europejskiego semestru. Ponadto rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 ⁽³⁾ przewiduje, że szczegółowa ocena sytuacji powinna, w stosownych przypadkach, uwzględniać skierowane przez Radę do państw członkowskich zalecenia lub wezwania. Przewiduje ono również, że plan działań naprawczych dla państwa członkowskiego, wobec którego wszczęta zostanie procedura dotycząca nadmiernego zakłócenia równowagi, ma uwzględniać gospodarcze i społeczne skutki tych działań politycznych i być zgodny z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej i wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2003/174/WE z dnia 6 marca 2003 r. ustanawiająca trójstronny szczyt społeczny ds. wzrostu i zatrudnienia (Dz.U. L 70 z 14.3.2003, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

- (8) Komitet oraz organy unijne uczestniczące w koordynacji polityki gospodarczej i społecznej, w szczególności Komitet Ekonomiczno-Finansowy, Komitet Polityki Gospodarczej i Komitet Ochrony Socjalnej, powinny ze sobą ściśle współpracować. W odpowiednich przypadkach i gdy jest to wzajemnie uzgodnione między uczestniczącymi komitetami, współpraca Komitetu z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ochrony Socjalnej może obejmować organizację wspólnych posiedzeń, w szczególności w kontekście odnośnej roli komitetów w europejskim semestrze.
- (9) Aby umożliwić skuteczne sprawowanie mandatu określonego w Traktacie i by zapewnić elastyczność konieczną do dostosowywania się do harmonogramu działań Komitetu, w szczególności w ramach europejskiego semestru, przepisy dotyczące zarządzania odnoszące się do funkcjonowania Komitetu należy zmienić z myślą o zapewnieniu sprawności i ciągłości.
- (10) Należy uchylić decyzję Rady 2000/98/WE ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie

Niniejszym ustanawia się Komitet ds. Zatrudnienia (zwany dalej „Komitetem”) posiadający status doradczy w celu wspierania koordynacji w zakresie polityki zatrudnienia i polityk dotyczących rynku pracy między państwami członkowskimi, w pełnej zgodności z Traktatem oraz z należyтым uwzględnieniem uprawnień instytucji i organów unijnych.

Artykuł 2

Zadania

1. Zadania Komitetu są następujące:
 - a) śledzenie rozwoju sytuacji zatrudnienia i polityk zatrudnienia w państwach członkowskich i w Unii;
 - b) bez uszczerbku dla art. 240 Traktatu, formułowanie opinii na wniosek Rady lub Komisji albo z własnej inicjatywy; oraz przyczynianie się do przygotowania działań Rady, o których mowa w art. 148 Traktatu.
2. Do celów ust. 1 Komitet powinien także w szczególności dołożyć starań, aby:
 - a) promować uwzględnienie celu, jakim jest wysoki poziom zatrudnienia, w toku formułowania i wdrażania polityki i działań unijnych;
 - b) uczestniczyć w pracach nad przyjmowaniem ogólnych wytycznych w zakresie polityki gospodarczej w celu zapewnienia spójności między tymi wytycznymi a wytycznymi w zakresie zatrudnienia oraz przyczyniać się do synergii pomiędzy europejską strategią zatrudnienia, koordynacją polityki makroekonomicznej oraz procesem reformy gospodarczej, w sposób wzajemnie się wspierający;
 - c) czynnie uczestniczyć w dialogu makroekonomicznym na szczeblu Unii;
 - d) przyczyniać się w ramach swojego mandatu do realizacji wszystkich aspektów europejskiego semestru i sporządzać odnośne sprawozdania dla Rady;
 - e) promować wymianę informacji i doświadczeń między państwami członkowskimi oraz z Komisją.
3. Co roku Komitet przyjmuje program prac, uwzględniając priorytety polityczne Rady i Komisji. Program prac przekazywany jest Radzie.
4. Komitet może zapraszać ekspertów spoza swojego grona, stosownie do swojego porządku obrad.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/98/WE z dnia 24 stycznia 2000 r. ustanawiająca Komitet Zatrudnienia (Dz.U. L 29 z 4.2.2000, s. 21).

Artykuł 3

Członkostwo

1. Każde państwo członkowskie oraz Komisja mianuje po dwóch członków Komitetu. Mogą one również mianować po dwóch zastępców członków.
2. Członkowie Komitetu i zastępcy członków wybierani są spośród wyższych urzędników lub ekspertów posiadających wybitne kompetencje w zakresie zatrudnienia i polityki rynku pracy w państwach członkowskich.
3. Państwa członkowskie i Komisja dokładają wszelkich starań, by udział kobiet i mężczyzn w składzie Komitetu był zrównoważony.

Artykuł 4

Działanie

1. Komitet wybiera swojego przewodniczącego spośród członków wyznaczonych przez państwa członkowskie na dwuletnią kadencję. Dwuletnia kadencja przewodniczącego może zostać jednokrotnie odnowiona. W należycie uzasadnionych przypadkach Komitet, w celu zapewnienia skuteczności i ciągłości swoich prac, może postanowić o przedłużeniu kadencji przewodniczącego o okres nieprzekraczający ośmiu miesięcy. Przewodniczący może pełnić swoją funkcję przez okres nieprzekraczający czterech lat i ośmiu miesięcy.
2. Przewodniczący jest wspomagany przez czterech wiceprzewodniczących, z których dwóch jest wybieranych przez Komitet spośród jego członków na dwuletnią kadencję, odnawialną jednokrotnie. Trzeci wiceprzewodniczący jest przedstawicielem państwa członkowskiego, które w danym okresie sprawuje prezydencję w Radzie. Czwarty wiceprzewodniczący jest przedstawicielem państwa członkowskiego, które jako następne będzie sprawować prezydencję w Radzie.
3. Przewodniczący przekazuje swoje prawo głosu swojemu zastępcy.
4. Posiedzenia Komitetu zwoływane są przez przewodniczącego z jego inicjatywy albo na wniosek większości członków Komitetu.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
6. Wydatki są zwracane zgodnie z obowiązującymi przepisami administracyjnymi.
7. Komisja zapewnia stosowne analityczne i organizacyjne wsparcie Komitetu. Komisja wyznacza swojego pracownika jako sekretarza. Sekretarz i wspierający go personel wykonuje instrukcje Komitetu w toku wspomaganie Komitetu w wypełnianiu jego zadań. Komisja współpracuje z Sekretariatem Generalnym Rady w odniesieniu do kwestii odbywania posiedzeń.
8. Komitet, w odpowiednich przypadkach, współpracuje z innymi odnośnymi organami i komitetami zajmującymi się zagadnieniami z obszaru polityki społecznej i gospodarczej, takimi jak Komitet Ochrony Socjalnej, Komitet Ekonomiczno-Finansowy, Komitet Polityki Gospodarczej, Komitet ds. Edukacji i rada zarządzająca europejskiej sieci publicznych służb zatrudnienia.

Artykuł 5

Grupy robocze

1. Komitet może powierzyć przeprowadzenie analizy poszczególnych kwestii zastępcom członków lub może w tym celu utworzyć grupy robocze. Przewodniczącym takiej grupy roboczej może być wiceprzewodniczący Komitetu, członek lub zastępca członka Komitetu, urzędnik Komisji lub członek samej grupy roboczej wyznaczony przez Komitet.
2. Komisja zapewnia stosowne analityczne i organizacyjne wsparcie grup roboczych.
3. Grupy robocze mogą korzystać z pomocy ekspertów.
4. Komitet może też utworzyć wraz z innymi komitetami lub organami wspólne grupy robocze, których zasady działania są określane wspólnie.

*Artykuł 6***Konsultacje z partnerami społecznymi**

W wypełnianiu swojego mandatu Komitet konsultuje się z partnerami społecznymi. W tym kontekście nawiązuje on kontakty z partnerami społecznymi reprezentowanymi na trójstronnym szczycie społecznym ds. wzrostu i zatrudnienia.

*Artykuł 7***Przepisy przejściowe**

Kadencja każdego z członków wybranych zgodnie z art. 3 decyzji 2000/98/WE jest kontynuowana do końca tej kadencji zgodnie z art. 4 niniejszej decyzji. Za datę początkową takiej kadencji uważa się datę wyborów, które odbyły się zgodnie z art. 3 decyzji 2000/98/WE.

*Artykuł 8***Uchylenie**

Decyzję 2000/98/WE uchyla się z dniem pierwszego posiedzenia Komitetu po dacie wejścia w życie niniejszej decyzji. Posiedzenie to odbędzie się nie później niż cztery miesiące od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2015 r.

W imieniu Rady
J. DŪKLAVS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/773**z dnia 11 maja 2015 r.****ustanawiająca Komitet Ochrony Socjalnej i uchylająca decyzję 2004/689/WE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 160,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie „Spójna strategia unowocześniania ochrony socjalnej” z dnia 14 lipca 1999 r. Komisja przedstawiła sugestie co do udoskonalenia współpracy w dziedzinie ochrony socjalnej poprzez, między innymi, ustanowienie grupy urzędników wysokiego szczebla.
- (2) W swojej rezolucji z dnia 16 lutego 2000 r. Parlament Europejski przyjął z zadowoleniem komunikat Komisji i utworzenie takiej grupy.
- (3) W swoich konkluzjach z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wzmocnienia współpracy w unowocześnianiu i poprawianiu ochrony socjalnej⁽¹⁾ Rada poparła wnioszek Komisji dotyczący stworzenia mechanizmu wzmocnionej współpracy, opracowany w celu wprowadzenia w życie tego działania przez grupę urzędników wysokiego szczebla. Rada podkreśliła, że ten rodzaj współpracy powinien obejmować wszystkie formy ochrony socjalnej i, jeśli to konieczne, pomagać państwom członkowskim w poprawianiu i wzmacnianiu ich systemów ochrony socjalnej, zgodnie z ich krajowymi priorytetami. Rada przypomniała również kompetencje państw członkowskich odnośnie do organizacji i finansowania ochrony socjalnej i zatwierdziła cztery ogólne cele w ramach generalnego wyzwania dotyczącego modernizacji systemów zabezpieczenia społecznego w rozumieniu Komisji: sprawienie, by praca była godziwie opłacana i przynosiła bezpieczny dochód; sprawienie, by emerytury były bezpieczne, a system emerytalny – zrównoważony; promowanie włączenia społecznego i zapewnienie trwałego systemu opieki zdrowotnej o wysokiej jakości. Podkreśliła ona również, że we wszystkich działaniach służących realizacji tych czterech celów należy uwzględniać kwestię równości pomiędzy kobietami i mężczyznami. Na koniec Rada uznała, że aspekty finansowe są wspólne dla wszystkich tych celów.
- (4) W konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie, które odbyło się w dniach 23 i 24 marca 2000 r., potwierdzono znaczenie ochrony socjalnej w dalszym rozwijaniu i unowocześnianiu aktywnego i dynamicznego państwa dobrobytu w Europie i wezwano Radę do wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi przez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk, w oparciu o unowocześnione sieci informacyjne.
- (5) W Nicei oraz podczas kolejnych spotkań Rada Europejska regularnie popierała pracę włożoną przez Komitet Ochrony Socjalnej w promowanie i wzmacnianie zmiany polityki unijnej w dziedzinie ochrony socjalnej i koordynację działań w tej dziedzinie.
- (6) Komitet Ochrony Socjalnej utworzony decyzją Rady 2000/436/WE⁽²⁾, uchyloną i zastąpioną decyzją Rady 2004/689/WE⁽³⁾, jasno wykazał swoją przydatność, działając w charakterze organu doradczego zarówno wobec Rady, jak i Komisji, i aktywnie przyczynił się do rozwoju otwartej metody koordynacji ustanowionej podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. Opinia Komitetu Ochrony Socjalnej „Wzmocnienie otwartej metody koordynacji w polityce społecznej w kontekście strategii »Europa 2020«, zatwierdzona przez Radę w dniu 17 czerwca 2011 r., potwierdza wagę celów i narzędzi otwartej metody koordynacji w kwestiach socjalnych. W niniejszej decyzji określić należy rolę Komitetu w ramach tej metody.
- (7) W swoich konkluzjach z 27–28 czerwca 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że należy wzmocnić wymiar socjalny Unii Gospodarczej i Walutowej. Pierwszym krokiem powinno być lepsze monitorowanie i uwzględnienie sytuacji społecznej i sytuacji na rynku pracy w ramach Unii Gospodarczej i Walutowej, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich wskaźników dotyczących sytuacji socjalnej i zatrudnienia w ramach europejskiego semestru. Ważne jest również zapewnienie lepszej koordynacji polityki zatrudnienia i polityki socjalnej przy pełnym poszanowaniu kompetencji krajowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 8 z 12.1.2000, s. 7.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/436/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. ustanawiająca Komitet Ochrony Socjalnej (Dz.U. L 172 z 12.7.2000, s. 26).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2004/689/WE z dnia 4 października 2004 r. ustanawiająca Komitet ds. Ochrony Socjalnej i uchylająca decyzję 2000/436/WE (Dz.U. L 314 z 13.10.2004, s. 8).

- (8) W swoich konkluzjach z 24–25 października 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że koordynacja polityki gospodarczej, zatrudnienia i socjalnej zostanie wzmocniona zgodnie z istniejącymi procedurami i przy pełnym poszanowaniu kompetencji krajowych. Rada Europejska wyraziła pogląd, że więcej pracy wymaga wzmocnienie współpracy między różnymi składami Rady z myślą o zapewnieniu spójności tych polityk zgodnie ze wspólnymi celami.
- (9) Niniejsza decyzja powinna odzwierciedlać rozwój europejskiego semestru i rolę Komitetu w tym procesie. W szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97⁽¹⁾ przewiduje, że Komitet Ekonomiczno-Finansowy, Komitet Polityki Gospodarczej, Komitet Zatrudnienia i Komitet Ochrony Socjalnej są w razie potrzeby konsultowane w ramach europejskiego semestru. Ponadto, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011⁽²⁾ przewiduje, że szczegółowa ocena sytuacji ma, w stosownych przypadkach, uwzględniać skierowane przez Radę do państw członkowskich zalecenia lub wezwania. Przewiduje ono również, że plan działań naprawczych dla jakiegokolwiek państwa członkowskiego, wobec którego zostanie wszczęta procedura dotycząca nadmiernego zakłócenia równowagi, uwzględnia gospodarcze i społeczne skutki tych działań politycznych i jest zgodny z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej i wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia.
- (10) Komitet oraz organy unijne uczestniczące w koordynacji polityki gospodarczej i społecznej, w szczególności Komitet Zatrudnienia, Komitet Ekonomiczno-Finansowy i Komitet Polityki Gospodarczej, powinny ze sobą ściśle współpracować. W odpowiednich przypadkach i gdy jest to wzajemnie uzgodnione między uczestniczącymi komitetami, współpraca Komitetu z Komitetem Zatrudnienia, Komitetem Ekonomiczno-Finansowym i Komitetem Polityki Gospodarczej może obejmować organizację wspólnych posiedzeń, w szczególności w kontekście odnośnej roli tych komitetów w europejskim semestrze.
- (11) Aby umożliwić skuteczne sprawowanie mandatu określonego w Traktacie i aby zapewnić elastyczność konieczną do dostosowywania się do harmonogramu działań Komitetu, w szczególności w ramach europejskiego semestru, przepisy dotyczące zarządzania odnoszące się do funkcjonowania Komitetu należy zmienić z myślą o zapewnieniu sprawności i ciągłości funkcjonowania.
- (12) Należy uchylić decyzję 2004/689/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie

Niniejszym ustanawia się Komitet Ochrony Socjalnej (dalej zwany „Komitetem”) o charakterze doradczym w celu zachęcenia państw członkowskich i Komisji do współpracy w zakresie polityki ochrony socjalnej w pełnej zgodności z Traktatem oraz z należytych poszanowaniem kompetencji instytucji i organów Unii.

Artykuł 2

Zadania

1. Zadania Komitetu są następujące:
 - a) śledzenie sytuacji socjalnej i rozwoju polityki ochrony socjalnej w państwach członkowskich i w Unii;
 - b) wspieranie wymiany informacji, doświadczeń i dobrych praktyk między państwami członkowskimi i Komisją;
 - c) bez uszczerbku dla art. 240 Traktatu – opracowywanie sprawozdań, formułowanie opinii lub podejmowanie innych prac w ramach swoich dziedzin kompetencji, na wniosek Rady lub Komisji bądź z własnej inicjatywy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

2. Do celów ust. 1 Komitet w szczególności dokłada starań, aby:
 - a) stosować otwartą metodę koordynacji, w tym przez stosowanie wspólnie uzgodnionych instrumentów monitorowania i wdrażanie wzajemnie uzgodnionych sposobów ocen w realizacji wspólnych celów ustalonych przez Radę;
 - b) przyczyniać się w ramach swojego mandatu do realizacji wszystkich aspektów europejskiego semestru i sporządzać odnośne sprawozdania dla Rady;
 - c) działać, w odpowiednich przypadkach, we współpracy z innymi odnośnymi organami i komitetami zajmującymi się zagadnieniami z obszaru polityki socjalnej i gospodarczej, takimi jak Komitet Zatrudnienia, Komitet Ekonomiczno-Finansowy, Komitet Polityki Gospodarczej i Grupa Robocza Wysokiego Szczebla ds. Zdrowia Publicznego.
3. Co roku Komitet przyjmuje program prac, uwzględniając priorytety polityczne Rady i Komisji. Program prac przekazywany jest Radzie.
4. W wypełnianiu swojego mandatu Komitet konsultuje się z partnerami społecznymi. W tym kontekście nawiązuje on kontakty z partnerami społecznymi reprezentowanymi na trójstronnym szczycie społecznym ds. wzrostu i zatrudnienia ustanowionym decyzją Rady 2003/174/WE⁽¹⁾. Komitet nawiązuje odpowiednie kontakty ze społecznymi organizacjami pozarządowymi, uwzględniając ich odpowiednie role i kompetencje w dziedzinie ochrony socjalnej. O działaniach Komitetu informowany jest także Parlament Europejski.
5. Komitet może zapraszać ekspertów spoza swego grona, stosownie do swojego porządku obrad.
6. Komitet nawiązuje kontakty z przedstawicielami krajów kandydujących.

Artykuł 3

Członkostwo

1. Każde państwo członkowskie oraz Komisja mianuje po dwóch członków Komitetu. Mogą oni również mianować po dwóch zastępców członków.
2. Państwa członkowskie i Komisja dokładają wszelkich starań, by udział kobiet i mężczyzn w składzie Komitetu był zrównoważony.

Artykuł 4

Działanie

1. Komitet wybiera swojego przewodniczącego spośród członków wyznaczonych przez państwa członkowskie na dwuletnią kadencję. Dwuletnia kadencja przewodniczącego może zostać jednokrotnie odnowiona. W należycie uzasadnionych przypadkach Komitet, w celu zapewnienia skuteczności i ciągłości swoich prac, może postanowić o przedłużeniu kadencji przewodniczącego o okres nieprzekraczający ośmiu miesięcy. Przewodniczący może pełnić swoją funkcję przez okres nieprzekraczający czterech lat i ośmiu miesięcy.
2. Przewodniczący jest wspomagany przez czterech wiceprzewodniczących, z czego dwóch jest wybieranych przez Komitet spośród jego członków na dwuletnią kadencję, odnawialną jednokrotnie. Trzeci wiceprzewodniczący jest przedstawicielem państwa członkowskiego, które w danym okresie sprawuje prezydencję w Radzie. Czwarty wiceprzewodniczący jest przedstawicielem państwa członkowskiego, które jako następne będzie sprawować prezydencję w Radzie.
3. Przewodniczący przekazuje swoje prawo głosu swojemu zastępcy.
4. Posiedzenia Komitetu zwoływane są przez przewodniczącego z jego inicjatywy albo na wniosek co najmniej połowy członków Komitetu.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
6. Wydatki są zwracane zgodnie z obowiązującymi przepisami administracyjnymi.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2003/174/WE z dnia 6 marca 2003 r. ustanawiająca trójstronny szczyt społeczny ds. wzrostu i zatrudnienia (Dz.U. L 70 z 14.3.2003, s. 31).

7. Komisja zapewnia stosowne analityczne i organizacyjne wsparcie dla Komitetu. Komisja wyznacza swojego pracownika na sekretarza. Sekretarz i wspierający go personel wykonują instrukcje Komitetu w toku wspomaganie Komitetu w wypełnianiu jego zadań. Sekretarz współpracuje z Sekretariatem Generalnym Rady w odniesieniu do kwestii odbywania posiedzeń.

Artykuł 5

Grupy robocze

1. Komitet może powierzyć przeprowadzenie analizy poszczególnych kwestii zastępcom członków lub może w tym celu utworzyć grupy robocze. Przewodniczącym takiej grupy roboczej może być wiceprzewodniczący Komitetu, członek lub zastępca członka Komitetu, urzędnik Komisji lub członek samej grupy roboczej wyznaczony przez Komitet.
2. Komisja zapewnia stosowne analityczne i organizacyjne wsparcie dla grup roboczych.
3. Grupy robocze mogą korzystać z pomocy ekspertów.
4. Komitet może też ustanowić wraz z innymi komitetami lub organami wspólne grupy robocze, których zasady działania są ustalane wspólnie.

Artykuł 6

Przepisy przejściowe

Kadencja każdego z członków wybranych zgodnie z art. 3 decyzji 2004/689/WE jest kontynuowana do końca tej kadencji, zgodnie z art. 4 niniejszej decyzji. Za datę początkową takiej kadencji uważa się datę wyborów, które odbyły się zgodnie z art. 3 decyzji 2004/689/WE.

Artykuł 7

Uchylenie

Decyzję 2004/689/WE uchyła się z dniem pierwszego posiedzenia Komitetu po dacie wejścia w życie niniejszej decyzji. Pierwsze posiedzenie Komitetu odbędzie się nie później niż cztery miesiące od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2015 r.

W imieniu Rady
J. DŪKLAVS
Przewodniczący

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2015/774**z dnia 4 marca 2015 r.****w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2015/10)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 1 tiret pierwsze w związku z art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, a także art. 18 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) Europejski Bank Centralny (EBC) oraz krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), mogą dokonywać operacji na rynkach finansowych, m.in. w formie transakcji bezwarunkowego kupna i sprzedaży instrumentów rynkowych, aby osiągnąć cele ESBC.
- (2) W dniu 4 września 2014 r. Rada Prezesów postanowiła o rozpoczęciu realizacji trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji oraz programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami. Obok ukierunkowanych dłuższych operacji refinansujących wprowadzonych we wrześniu 2014 r. programy zakupu tych aktywów mają na celu dalsze wzmocnienie transmisji polityki pieniężnej, ułatwienie udzielania kredytu w gospodarce strefy euro, łagodzenie warunków zaciągania kredytów przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa oraz przyczynienie się do powrotu stopy inflacji do poziomu bliższego 2 % zgodnie z podstawowym celem EBC, jakim jest utrzymanie stabilności cen.
- (3) W dniu 22 stycznia 2015 r. Rada Prezesów podjęła decyzję o rozszerzeniu zakupu aktywów o program zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (*secondary markets public sector asset purchase programme*, PSPP). Na podstawie programu PSPP krajowe banki centralne – w proporcjach odzwierciedlających ich odpowiednie udziały w kluczu kapitałowym – oraz EBC mogą dokonywać bezwarunkowych zakupów kwalifikowanych rynkowych dłużnych papierów wartościowych od kwalifikowanych kontrahentów na rynkach wtórnych. Niniejsza decyzja podjęta została jako część jednolitej polityki pieniężnej, z uwagi na szereg czynników, które znacząco zwiększyły ryzyko pogorszenia się perspektyw inflacyjnych w średnim okresie, uniemożliwiając realizację podstawowego celu ECB, którym jest zapewnienie stabilności cen. Do czynników tych zaliczyć należy: mniejszy od oczekiwanego impuls monetarny pochodzący z zastosowanych instrumentów polityki pieniężnej, trend spadkowy większości wskaźników obecnej i oczekiwanej inflacji w strefie euro – zarówno w zakresie wskaźników podstawowych, jak i wskaźników z wyłączeniem wpływu komponentów zmiennych, takich jak energia i żywność – w kierunku najniższych historycznie wartości oraz zwiększony potencjał wystąpienia wtórnych efektów znaczących spadków cen ropy na płace i stabilność cen.
- (4) Program PSPP jest proporcjonalnym środkiem ograniczającym ryzyko pogorszenia się perspektywy inflacyjnych, gdyż prowadzi do dalszego rozluźnienia warunków monetarnych i finansowych, w tym mających znaczenie dla warunków kredytowania przedsiębiorstw i gospodarstw domowych, wspierając w ten sposób konsumpcję oraz wydatki inwestycyjne w strefie euro i przyczyniając się przez to do powrotu stóp inflacji do poziomu poniżej, ale blisko 2 % w średnim okresie. W sytuacji, w której podstawowe stopy procentowe EBC osiągnęły poziom swojego dolnego ograniczenia, a programy zakupów skupiające się na aktywach sektora prywatnego oceniane są jako dostarczające wymiernych, lecz niewystarczających impulsów do ograniczenia ryzyka dla stabilności cen, konieczne jest rozszerzenie instrumentarium polityki pieniężnej Eurosystemu o program zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych, jako instrumentu o wysokim potencjalnie transmisji do gospodarki realnej. Poprzez wpływ na realokację portfela aktywów, znaczący wolumen zakupów dokonanych w ramach programu PSPP przyczyni się do osiągnięcia zasadniczego celu polityki pieniężnej, jakim jest skłonienie instytucji pośrednictwa finansowego do zwiększenia płynności dostarczanej na rynek międzybankowy oraz podaży kredytu dla gospodarki strefy euro.
- (5) Program PSPP zawiera szereg rozwiązań służących zapewnieniu proporcjonalności przewidywanych zakupów do stawianych im celów, przy należyтым uwzględnieniu w swojej konstrukcji ryzyka finansowych, które będą ograniczane w procesie zarządzania ryzykiem. Aby zapewnić należyte funkcjonowanie rynków kwalifikowanych rynkowych dłużnych papierów wartościowych i aby uniknąć negatywnego wpływu na restrukturyzację długów, wprowadza się progi ograniczające zakupy tych papierów wartościowych przez banki centralne Eurosystemu.

- (6) Program PSPP spełnia wymagania traktatowe stawiane bankom centralnym Eurosystemu, w tym w zakresie zakazu finansowania ze środków banku centralnego oraz nie wpływa negatywnie na działalność Eurosystemu z perspektywy zasad funkcjonowania otwartej gospodarki wolnorynkowej.
- (7) Łączna miesięczna płynność dostarczana na rynek w ramach programu PSPP, trzeciego programu zakupu zabezpieczonych obligacji oraz programu zakupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyniesie 60 miliardów EUR. Przewiduje się, że zakupy będą prowadzone do końca września 2016 r., a w każdym razie tak długo, jak długo Rada Prezesów nie stwierdzi trwałego dostosowania ścieżki inflacji, odpowiadającego jej celowi inflacyjnemu: poniżej, ale blisko 2 % w średnim okresie.
- (8) Mając na uwadze zapewnienie efektywności programu PSPP, Eurosystem wyjaśnia niniejszym, że akceptuje takie samo traktowanie (*pari passu*) jak stosowane w odniesieniu do inwestorów prywatnych w zakresie rynkowych dłużnych papierów wartościowych nabywanych przez Eurosystem w ramach programu PSPP, zgodnie z zasadami dotyczącymi takich instrumentów.
- (9) Zakupy kwalifikowanych rynkowych instrumentów dłużnych przez Eurosystem w ramach programu PSPP powinny zostać wdrożone w sposób zdecentralizowany, z uwzględnieniem kwestii cenotwórczych oraz związanych z funkcjonowaniem rynku, oraz w sposób koordynowany przez EBC, zapewniając tym samym jednolitość polityki pieniężnej Eurosystemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie i zakres programu PSPP

Eurosystem ustanawia niniejszym program zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych, w ramach którego banki centralne Eurosystemu będą na szczególnych warunkach dokonywały zakupu na rynkach wtórnych kwalifikowanych rynkowych dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w art. 3, od kwalifikowanych kontrahentów, o których mowa w art. 7.

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „bank centralny Eurosystemu” – EBC i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”);
- 2) „uznana agencja” – podmiot uznany za taki przez Eurosystem na potrzeby programu PSPP;
- 3) „organizacja międzynarodowa” – podmiot, o którym mowa w art. 118 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ i uznany za taki przez Eurosystem na potrzeby programu PSPP;
- 4) „wielostronny bank rozwoju” – podmiot, o którym mowa w art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i uznany za taki przez Eurosystem na potrzeby programu PSPP;
- 5) „pozytywny wynik przeglądu” – późniejszą z następujących decyzji: decyzję Rady Dyrektorów Europejskiego Mechanizmu Stabilności oraz, w przypadku współfinansowania programu wsparcia przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Zarządu Międzynarodowego Funduszu Walutowego, o kolejnej wypłacie środków w ramach programu przy założeniu, że obydwie decyzje są konieczne do wznowienia zakupów w ramach programu PSPP.

Listy podmiotów, o których mowa w pkt 2–4, są publikowane na stronie internetowej EBC.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Artykuł 3

Kryteria kwalifikacji rynkowych dłużnych papierów wartościowych

1. Z zastrzeżeniem wymogów, o których mowa w niniejszym artykule, do zakupów przez banki centralne Eurosystemu w ramach programu PSPP kwalifikują się denominowane w euro rynkowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez rządy centralne państw członkowskich, których walutą jest euro, uznane agencje z siedzibą w strefie euro, organizacje międzynarodowe z siedzibą w strefie euro oraz wielostronne banki rozwoju z siedzibą w strefie euro. W wyjątkowych okolicznościach – w razie trudności z osiągnięciem zakładanego poziomu zakupów – Rada Prezesów może podjąć decyzję o zakupie rynkowych dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych przez inne podmioty z siedzibą w strefie euro, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 4.

2. Aby kwalifikować się do zakupów w ramach programu PSPP, rynkowe dłużne papiery wartościowe muszą spełniać kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu zgodnie z załącznikiem I do wytycznych EBC/2011/14 ⁽¹⁾, z zastrzeżeniem następujących wymogów:

- a) emitent lub gwarant rynkowych dłużnych papierów wartościowych powinien mieć ocenę jakości kredytowej co najmniej na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali Eurosystemu, wyrażoną w postaci przynajmniej jednego publicznego ratingu kredytowego dostarczonego przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) zaakceptowaną zgodnie z ramowymi zasadami oceny kredytowej w Eurosystemie;
- b) jeżeli dla danego emitenta i gwaranta dostępna jest większa liczba ratingów, zastosowanie ma zasada najlepszej oceny (tj. wykorzystanie najlepszego dostępnego ratingu nadanego przez instytucję ECAI emitentowi lub gwarantowi). Jeżeli wymogi w zakresie jakości kredytowej spełnione są na podstawie ratingu gwaranta nadanego przez instytucję ECAI, gwarancja powinna spełniać cechy akceptowalnej gwarancji zawarte w pkt 6.3.2 lit. c) pkt (i)–(iv) załącznika I do wytycznych EBC/2011/14;
- c) jeżeli ocena kredytowa przyznana przez zaakceptowaną instytucję ECAI emitentowi lub gwarantowi nie jest co najmniej na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali Eurosystemu, rynkowe dłużne papiery wartościowe uznaje się za kwalifikowane wyłącznie jeżeli zostały one wyemitowane lub są w pełni gwarantowane przez rząd centralny państwa członkowskiego strefy euro w ramach programu wsparcia finansowego i jeżeli zastosowanie do nich minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej zostało zawieszane przez Radę Prezesów stosownie do art. 8 wytycznych EBC/2014/31 ⁽²⁾;
- d) w przypadku przeglądu istniejącego programu wsparcia finansowego kwalifikacja na potrzeby programu PSPP zostaje zawieszona i przywraca się ją wyłącznie w przypadku pozytywnego wyniku przeglądu.

3. Aby kwalifikować się do zakupów w ramach programu PSPP, rynkowe dłużne papiery wartościowe w rozumieniu ust. 1 i 2 powinny mieć – w dacie zakupu przez właściwy bank centralny Eurosystemu – minimalny okres pozostały do zapadalności wynoszący 2 lata oraz maksymalny okres pozostały do zapadalności wynoszący 30 lat. W celu wsparcia należytego wdrożenia do programu PSPP kwalifikują się rynkowe instrumenty dłużne z terminem pozostałym do zapadalności wynoszącym 30 lat i 364 dni. Jeżeli nie da się osiągnąć zakładanego poziomu zakupów rynkowych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez rządy centralne i uznane agencje, krajowe banki centralne mogą zastępczo dokonywać zakupów rynkowych dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych przez organizacje międzynarodowe i wielostronne banki rozwoju.

4. W wyjątkowych okolicznościach, jeżeli nie da się osiągnąć zakładanego poziomu zakupów rynkowych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez rządy centralne i uznane agencje z siedzibą w danej jurysdykcji, banki centralne Eurosystemu mogą proponować Radzie Prezesów, jako emitentów zastępczych rynkowych instrumentów dłużnych, publiczne przedsiębiorstwa niefinansowe z siedzibą w danej jurysdykcji. Tak zaproponowane publiczne przedsiębiorstwa niefinansowe powinny spełniać co najmniej obydwa poniższe kryteria:

- posiadać status „przedsiębiorstwa niefinansowego”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 ⁽³⁾,
- posiadać status podmiotu „sektora publicznego”, to znaczy podmiotu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 3603/93 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu (Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Wytyczne EBC/2014/31 z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 (Dz.U. L 240 z 13.8.2014, s. 28).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3603/93 z dnia 13 grudnia 1993 r. określające definicje w celu zastosowania zakazów określonych w art. 104 i 104b ust. 1 Traktatu (Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 1).

Po zatwierdzeniu przez Radę Prezesów denominowane w euro rynkowe instrumenty dłużne wyemitowane przez takie publiczne przedsiębiorstwa niefinansowe z siedzibą w strefie euro, które spełniają (i) kryteria kwalifikacji zabezpieczeń Eurosystemu dla aktywów rynkowych, określone w pkt 6.2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14; oraz (ii) wymogi, o których mowa w ust. 2 i ust. 3, kwalifikują się do zakupów w ramach programu PSPP jako aktywa zastępcze.

5. Co do zasady dopuszcza się zakupy nominalnych instrumentów dłużnych o ujemnej stopie zwrotu do wykupu (lub wskaźniku „yield to worst”) powyżej stopy depozytu w banku centralnym.

Artykuł 4

Ograniczenia w dokonywaniu zakupów

1. Aby umożliwić ustalenie ceny rynkowej kwalifikowanych papierów wartościowych, nie dopuszcza się zakupów nowo wyemitowanych lub finansowanych papierów wartościowych oraz rynkowych instrumentów dłużnych z pozostałym terminem do zapadalności bliskim w czasie terminowi zapadalności rynkowych instrumentów dłużnych, które będą wyemitowane w terminie określonym przez Radę Prezesów („black-out-period”). W przypadku konsorcjów taki *black-out period* stosuje się na zasadzie najwyższej staranności przed emisją.

2. W przypadku dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych lub w pełni gwarantowanych przez rządy centralne państw członkowskich strefy euro w ramach programu wsparcia finansowego okres zakupów w ramach programu PSPP, po każdej pozytywnej ocenie przeglądu programu powinien – co do zasady – być ograniczony do dwóch miesięcy, o ile nie występują wyjątkowe sytuacje uzasadniające zawieszenie zakupów wcześniej lub kontynuację zakupów po takim okresie do rozpoczęcia następnego przeglądu.

Artykuł 5

Limity zakupów

1. Z zastrzeżeniem art. 3 do zakupów w ramach programu PSPP rynkowych instrumentów dłużnych spełniających kryteria, o których mowa w art. 3, stosuje się limit emisji oparty na międzynarodowym numerze identyfikacyjnym papierów wartościowych po konsolidacji zasobów we wszystkich portfelach banków centralnych Eurosystemu. Limit ustala się wstępnie na 25 % dla pierwszych sześciu miesięcy zakupów; limit ten będzie podlegał następnie przeglądowi przez Radę Prezesów.

2. W przypadku dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c), stosuje się inny limit udziału emisji.

3. W ramach programu PSPP wprowadza się zagregowany limit 33 % pozostałych papierów wartościowych danego emitenta do całości kwalifikowanych rynkowych dłużnych papierów wartościowych w odniesieniu do zapadalności określonych w art. 3, po skonsolidowaniu zasobów we wszystkich portfelach banków centralnych Eurosystemu.

Artykuł 6

Skład portfeli

1. Z całkowitej wartości zakupionych rynkowych instrumentów dłużnych kwalifikowanych w ramach programu PSPP 12 % powinny stanowić papiery wartościowe wyemitowane przez kwalifikowane organizacje międzynarodowe oraz wielonarodowe banki inwestycyjne, a 88 % powinny stanowić papiery wartościowe wyemitowane przez kwalifikowane rządy centralne i uznane agencje. Skład portfela podlega weryfikacji przez Radę Prezesów. Zakupy papierów wartościowych wyemitowanych przez kwalifikowane organizacje międzynarodowe oraz wielostronne banki rozwoju dokonywane są wyłącznie przez KBC.

2. Udział KBC w wartości rynkowej zakupów rynkowych dłużnych papierów wartościowych kwalifikowanych w ramach programu PSPP wynosi 92 %, a pozostałe 8 % zostanie zakupione przez EBC. Podział zakupów pomiędzy jurysdykcje oparty jest na kluczu subskrypcji kapitału EBC, o którym mowa w art. 29 Statutu ESBC.

3. Banki centralne Eurosystemu zastosują schemat specjalizacji dla przydziału rynkowych dłużnych papierów wartościowych podlegających zakupowi w ramach programu PSPP. Rada Prezesów zezwoli na odstępstwa *ad hoc* od schematu specjalizacji, w przypadku gdy obiektywne przesłanki mogłyby uniemożliwić działanie zgodne ze schematem, lub w inny sposób zezwoli na odstępstwa uzasadnione interesem osiągnięcia ogólnych celów polityki pieniężnej programu PSPP. W szczególności każdy KBC dokonuje zakupu papierów wartościowych emitentów z jego własnej jurysdykcji. Zakupów papierów wartościowych wyemitowanych przez kwalifikowane organizacje międzynarodowe oraz wielostronne banki rozwoju mogą dokonywać wszystkie KBC. EBC może dokonywać zakupu papierów wartościowych wyemitowanych przez rządy centralne i uznane agencje wszystkich jurysdykcji.

*Artykuł 7***Kwalifikowani kontrahenci**

Kwalifikowanymi kontrahentami na potrzeby programu PSPP są:

- a) podmioty spełniające kryteria kwalifikacji kontrahentów uczestniczących w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu, o których mowa w punkcie 2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14; oraz
- b) inni kontrahenci wykorzystywani przez banki centralne Eurosystemu do inwestowania portfeli inwestycyjnych denominowanych w euro.

*Artykuł 8***Przejrzystość**

1. Eurosystem publikuje co tydzień zagregowaną wartość księgową papierów wartościowych utrzymywanych w ramach programu PSPP w komentarzu do swojego skonsolidowanego tygodniowego sprawozdania finansowego.
2. Eurosystem publikuje co miesiąc ważony średni okres wymagalności posiadanych zasobów w ramach programu PSPP w podziale na siedzibę emitenta, oddzielając organizacje międzynarodowe i wielostronne banki rozwoju od innych emitentów.
3. Wartość księgową papierów wartościowych utrzymywanych w ramach programu PSPP podlega cotygodniowej publikacji na stronie internetowej EBC w zakładce dotyczącej operacji otwartego rynku.

*Artykuł 9***Pożyczanie papierów wartościowych**

Eurosystem udostępnia papiery wartościowe nabyte w ramach PSPP na potrzeby udzielania pożyczek, w tym transakcji repo, mając na uwadze zapewnienie efektywności programu PSPP.

*Artykuł 10***Przepis końcowy**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu na stronie internetowej EBC. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 9 marca 2015 r.

Sporządzono w Nikozji dnia 4 marca 2015 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do Protokołu dodatkowego do Umowy w sprawie handlu, rozwoju i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 117 z dnia 8 maja 2015 r.)

Strona 10:

zamiast: „Съставено в Кейп Таун на дванадесети март и в Рига на двадесет и седми март две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Ciudad del Cabo el doce de marzo y en Riga el veintisiete de marzo de dos mil quince.

V Kapském Městě dne dvanáctého března a v Rize dne dvacátého sedmého března dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Cape Town den tolvte marts og i Riga den syvogtyvende marts to tusind og femten.

Geschehen zu Kapstadt am zwölften März und zu Riga am siebenundzwanzigsten März zweitausend-fünfzehn.

Sõlmitud kahe tuhande viieteistkümnenda aasta märtsikuu kaheteistkümnendal päeval Kaplinnas ja kahekümne seitsmendal päeval Riias.

Έγινε στο Κέιπ Τάουν τη δωδέκατη ημέρα του Μαρτίου και στη Ρίγα την εικοστή έβδομη ημέρα του Μαρτίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Cape Town on the twelfth day of March and at Riga on the twenty-seventh day of March in the year two thousand and fifteen.

Fait au Cap, le douze mars, et à Riga, le vingt-sept mars deux mille quinze.

Sastavljeno u Cape Townu dana dvanaestog ožujka te u Rigi dana dvadeset sedmog ožujka godine dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Città del Capo il dodici marzo e a Riga il ventisette marzo dell'anno duemilaquindici.

Keiptaunā, divi tūkstoši piecpadsmitā gada divpadsmitajā martā, un Rīgā, divi tūkstoši piecpadsmitā gada divdesmit septītajā martā.

Priimta Keiptaune du tūkstančiai penkioliktųjų metų kovo dvyliktą dieną ir Rygoje kovo dvidešimt septintą dieną.

Kelt Fokvárosban, a kétezer-tizenötödik év március havának tizenkettedik napján, illetve Rigában, március havának huszonhetedik napján.

Magħmul f'Capo Town fit-tnax-il jum ta' Marzu u f'Riga fis-sebgha u ghoxrin jum ta' Marzu tas-sena elfejn u hmistax.

Gedaan te Kaapstad, de twaalfde maart, en te Riga, de zevenentwintigste maart tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Cape Town dnia dwunastego marca oraz w Rydze dnia dwudziestego siódmego marca dwa tysiące piętnastego roku.

Feito na Cidade do Cabo aos doze dias do mês de março e em Riga aos vinte e sete dias do mês de março de dois mil e quinze.

Întocmit la Cape Town, la doisprezece martie și la Riga, la douăzeci și șapte martie, în anul două mii cincisprezece.

V Kapskom Meste dvanásteho marca a v Rige dvadsiateho siedmeho marca roku dvetisíc pätnásť.

V Cape Townu, dvanajstega marca, in v Rigi, sedemindvajsetega marca dva tisoč petnajst.

Tehty Kapkaupungissa kahdententoista päivänä maaliskuuta ja Riassa kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä päivänä maaliskuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Kapstaden den tolfte mars och i Riga den tjugosjunde mars år tjugohundrafemton.”,

powinno być: „Съставено в Кейп Таун на дванадесети март и в Рига на двадесет и седми март две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Ciudad del Cabo el doce de marzo y en Riga el veintisiete de marzo de dos mil quince.

V Kapském Městě dne dvanáctého března a v Rize dne dvacátého sedmého března dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Cape Town den tolvte marts og i Riga den syvogtyvende marts to tusind og femten.

Geschehen zu Kapstadt am zwölften März und zu Riga am siebenundzwanzigsten März zweitausendfünfzehn.

Sõlmitud kahe tuhande viieteistkümnenda aasta märtsikuu kaheteistkümnendal päeval Kaplinnas ja kahekümne seitsmendal päeval Riias.

Ἐγινε στο Κεΐπ Τάουν τη δωδέκατη ημέρα του Μαρτίου και στη Ρίγα την εικοστή έβδομη ημέρα του Μαρτίου του έτους δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Cape Town on the twelfth day of March and at Riga on the twenty-seventh day of March in the year two thousand and fifteen.

Fait au Cap, le douze mars, et à Riga, le vingt-sept mars deux mille quinze.

Sastavljeno u Cape Townu dana dvanaestog ožujka te u Rigi dana dvadeset sedmog ožujka godine dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Città del Capo il dodici marzo e a Riga il ventisette marzo dell'anno duemilaquindici.

Keiptaunā, divi tūkstoši piecpadsmītā gada divpadsmītajā martā, un Rīgā, divi tūkstoši piecpadsmītā gada divdesmit septītajā martā.

Priimta Keiptaune du tūkstančiai penkioliktųjų metų kovo dvyliktą dieną ir Rygoje kovo dvidešimt septintą dieną.

Kelt Fokvárosban, a kétezer-tizenötödik év március havának tizenkettedik napján, illetve Rígában, március havának huszonhetedik napján.

Magħmul f'Cape Town fit-tnax-il jum ta' Marzu u f'Riga fis-sebgha u ghoxrin jum ta' Marzu tas-sena elfejn u hmistax.

Gedaan te Kaapstad, de twaalfde maart, en te Riga, de zevenentwintigste maart tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Cape Town dnia dwunastego marca oraz w Rydze dnia dwudziestego siódmego marca dwa tysiące piętnastego roku.

Feito na Cidade do Cabo aos doze dias do mês de março e em Riga aos vinte e sete dias do mês de março de dois mil e quinze.

Întocmit la Cape Town, la doisprezece martie și la Riga, la douăzeci și șapte martie, în anul două mii cincisprezece.

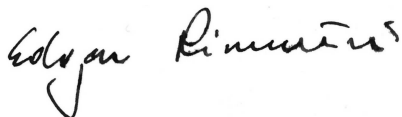
V Kapskom Meste dvanásteho marca a v Rige dvadsiateho siedmeho marca roku dvetisíc pätnásť.

V Cape Townu, dvanajstega marca, in v Rigi, sedemindvajsetega marca dva tisoč petnajst.

Tehty Kapkaupungissa kahdententoista päivänä maaliskuuta ja Riassa kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä päivänä maaliskuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Kapstaden den tolfte mars och i Riga den tjugosjunde mars år tjugohundrafemton.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Ghall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 På medlemsstaternas vägnar

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Za Europsku uniju
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

For the Republic of South Africa
 wa Repapoliki ya Afrika Borwa
 Ya Rephaboliki ya Afrika Borwa
 Wa Rephaboliki ya Aforika Borwa
 WeRiphabliki yaseNingizimu Afrika
 wa Rephabuliki ya Afurika Tshipembe
 Wa Riphabliki ra Afrika-Dzonga
 Vir die Republiek van Suid-Afrika
 WeRiphabhliki yeSewula Afrika
 WeRiphablikhi yoMzantsi Afrika
 WeRiphabhulikhi yaseNingizimu Afrika

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL